

ဆွေရင်ညွန့်

ရက်ပေါင်း ၉၀၀

လီနင်ဂရက်တိုက်ပွဲ

**900 Days -
the Siege
of Leningrad**

Nikolai KORONKOV

There is no other
city in the world
that gave so
many lives for
victory.

1941 1944

ဘာသာပြန်သူ၏ အမှာ

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက ရုရှားစစ်မျက်နှာတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော ရက်ပေါင်း ၉၀၀ နီးပါးကြာမြင့်သည့် နာမည်ကျော် လီနင်ဂရက်တိုက်ပွဲကြီး၏ အကြောင်းကို ငယ်စဉ်ကပင် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ဖတ်ရှုကြားသိဖူးခဲ့ပါသည်။ ။ လီနင်ဂရက်မြို့၏ မူလအမည်မှာ ၁၇၀၃ ခုနှစ်တွင် မြို့ကို စတင်တည် ထောင်ခဲ့သူ မဟာဝိတာဘုရင်ကြီးကို အစွဲပြု၍ စိန့်ပီတာစဘာ့ဂ်ဟု တွင် ခဲ့သည်။ ။ ထိုမှ တစ်ဖန် ပီထရိုဂရက်ဟု အမည်ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ ။ မဟာ အောက်တိုဘာတော်လှန်ရေးကြီး ပြီးသည့်နောက်တွင် ရုရှားနိုင်ငံ၏ ခေါင်းဆောင်ကြီး လီနင်ကို ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် လီနင်ဂရက်မြို့ဟု အမည်ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ ။ မြို့ကြီးမှာ အလွန်ကျယ်ဝန်းကြီးမားသည်။ ။ ဘောလ်တစ်ပင်လယ် တွင်းသို့ စီးဝင်သော နီဗားမြစ်ဝပေါ်တွင် တည်ထားသည်။ ။ ဟစ်တလာက ဆိုဗီယက်ယူနီယံ၏ မြို့တော်ဖြစ်သော မော်စကိုမြို့ကိုမတိုက်မီ လီနင်ဂရက်ကို ဦးစွာ တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်လိုသည်။ ။ ဤတာဝန်ကို သူအားထားရသော ဂျာမန်စစ်သူကြီး ပီးလ်မာရှယ်ဗွန်လိတ်ကို တာဝန်အပ်နှင်းသည်။ ။ ပီးလ် မာရှယ်ဗွန်လိတ်မှာ နယ်နယ်ရရမဟုတ်။ ပြင်သစ်တို့ ၏ ကမ္ဘာကျော်မက်ဂီနော့ ခံစစ်ကြောင်းကြီးကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ပြီး ပြင်သစ်တစ်နိုင်ငံလုံးကို တစ်လခန့်အတွင်း လက်နက်ချအညံ့ခံစေရန် စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ။ ထို့ကြောင့် ဂျာမန်တို့ က လီနင်ဂရက်သိမ်းပိုက်ရေးသည် တစ်လခန့်သာကြာမြင့်မည်ဟု ခန့်မှန်းထားကြသည်။ ။ ထိုအချိန်တွင်

င် ဂျာမန်တပ်မတော်ကြီးသည် ဥရောပတစ်တိုက်လုံးနီးပါးဖြစ်သော နိုင်ငံပေါင်း တစ်ဒါဇင်ခန့်ကို တစ်နှစ်တာခန့်မျှ အချိန်တိုအတွင်း တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ထားနိုင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်နေလေသည်။ ။ ဤမျှ တိုက်စွမ်းရည်ကြီးမားသော ဂျာမန်တို့ ကို လီနင်ဂရက်မြို့သားတို့ မည်သို့မျှ ခံနိုင်မည်မဟုတ်ဟု ကျိန်းသေတွက်ထားသည်။ ။ သို့ရာတွင် တကယ် လက်တွေ့တိုက်သောအခါတွင် ကား လီနင်ဂရက်မြို့သူမြို့သားတို့ နှင့် ဆိုဗီယက် တပ်နီတော်တို့ ၏ ပြင်းထန်သောခုခံမှုနှင့် ရင်ဆိုင်ရပြီး ရှေ့ဆက်မတိုးနိုင်ဘဲ ဂျာမန်တို့ ၏ ထိုးစစ် တန့်သွားတော့သည်။ ။ ထိုအခါ လီနင်ဂရက်မြို့ လက်နက် ချအညံ့ခံလာစေရန် မြို့ကို ဝိုင်းရံပိတ်ဆို့ခြင်းကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ။ ဝိုင်းရံပိတ်ဆို့ တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့် ရက်ပေါင်းမှာ (၈၇၂) ရက်တိတိ ကြာမြင့်ခဲ့သည်။ ။ ယင်းကို သမိုင်းဆရာတို့ က ရက်ပေါင်း ၉၀၀ လီနင်ဂရက်တိုက်ပွဲဟု မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ။ ဝိုင်းရံပိတ်ဆို့မှုဒဏ်ကြောင့် မြို့သူမြို့သားတို့ မှာ ဂျာမန် ဗုံးဒဏ်၊ အမြောက်ဆန်ဒဏ်အပြင် ငတ်မွတ်မှုဒဏ်ကိုပါ အပြင်းအထန် ခံစားကြရသည်။ ။ မြို့သူမြို့သားပေါင်း ၁ သန်းခွဲခန့်မှာ အစာအာဟာရ ပြတ်လပ် ငတ်မွတ်မှုကြောင့် သေဆုံးခဲ့ရလေသည်။ ။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း အောင် ပွဲအတွက် ဤမြို့လောက် အရင်းအနှီးကြီးမားစွာ ပေးဆပ်ခဲ့ရသော မြို့ဟူ၍ မရှိဟု ဆိုသည်။ ။

ရက်ပေါင်း ၉၀၀ လီနင်ဂရက်တိုက်ပွဲဟူသော အမည်ဖြင့်ပင် ဆရာမောင်မိုးစည် ဘာသာပြန်ဆိုသော စာအုပ်တစ်အုပ် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလက ထွက်ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ။ ယင်းစာအုပ်မှာ အမေရိကန်လူမျိုး အပျော်တမ်း သတင်းစာဆရာ ဟယ်ရစ်ဆင်ဆယ်လစ်ဘယ်ရီ ရေးသားသောစာအုပ်ဖြစ်သည်။ ။ ယခု စာရေးသူပြန်ဆိုသောစာအုပ်မှာ ရုရှားစာရေးဆရာ နီကိုလိုင်း ဝိုရွန်ကော့ဗ်ရေးသားသော အမည်တူစာအုပ်ဖြစ်ပြီး ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် မော်စကိုမြို့မှ ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။ စာရေးသူဘာ

သာပြန်ဆိုပြီး နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်မဂ္ဂဇင်းကြီးတွင် အခန်းဆက်အဖြစ် ၂၀၁၃ မတ်လမှ ၂၀၁၄ ဇန်နဝါရီလထိ (၁၁)လတိုင်တိုင် အခန်းဆက် ဆောင်းပါးရှည်အဖြစ် ဖော်ပြခဲ့သည် ကို ယခုတစ်စုတစ်စည်းတည်း ပြန်လည်ထုတ်ဝေလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။

လစဉ်အခန်းဆက်ဖော်ပြပေးခဲ့သော နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်မဂ္ဂဇင်းကြီးနှင့် စာတည်းချုပ် ဆရာမြင်းမူမောင်နိုင်မိုးကို အထူးကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ဖော်ပြလိုပါသည်။ ။ လက်ရေးစာမူများကို စိတ်ရှည်စွာ ကွန်ပျူတာရိုက်ပေးသော ဒေါ်ဆွေဇင်ဖြိုး PIC (သံပရာကန်) ကိုလည်းကောင်း၊ ဓာတ်ပုံများ ကူးယူစီစဉ်ပေးသော ဦးကျော်ဆန်းထွန်းနှင့် ကိုသန့်ဇင်အောင်တို့ အားလည်းကောင်း၊ စိတ်ကူးသစ်စာပေ - ဦးတင်ထွန်းနှင့် စာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးစီစဉ်သူ၊ အားပေးကူညီသူများ အားလုံးကို အထူးကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ဖော်ပြအပ် ပါသည်။ ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်သည် လီနင်ဂရက်တိုက်ပွဲ ပြီးဆုံးသည့် နှစ် (၇၀) ပြည့်မြောက်သော နှစ်ဖြစ်၍ ရုရှားနိုင်ငံ စိန့်ပီတာစဘာ့ဂ်မြို့တွင် အောင်ပွဲခံအခမ်းအနားကိုခြိမ့်ခြိမ့်သံကျင်းပခဲ့ကြသည်။ ။ အရင်းအနှီးကြီးစွာ ပေးဆပ်ခဲ့ရသည့် အတိတ်သမိုင်းကြောင်းတို့ ကို မမေ့မပျောက် လက်ဆင့်ကမ်း သယ်ဆောင်သွားကြရမည်သာ ဖြစ်ပေသည် တကား။

ဆွေဇင်ညွန့်

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ

သမိုင်းတစ်လျှောက်တွင် ခံတပ်ကြီးများ မြို့ကြီးများကို သူရသတ္တိ အပြည့်၊ ရဲစွမ်းသတ္တိအပြည့်ဖြင့် ကာကွယ်တိုက်ခိုက် စောင့်ရှောက်ခဲ့ကြသည့် ဖြစ်ရပ်များကို အများ အပြားသိဖူး၊ ကြားဖူးကြသည်။ ။ သို့ရာတွင် ၁၉၄၁-၁၉၄၅ ခုနှစ်များ တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် မဟာမျိုးချစ်စစ်ပွဲကြီးတွင် ရန်သူနာဇီဂျာမန်တို့ ရက်ပေါင်း ၉၀၀ ခန့် ဝန်းရံတိုက်ခိုက်မှုကို ခုခံကာကွယ်ခဲ့သည့် လီနင်ဂရက်မြို့သားတို့ ၏ ရဲစွမ်းသတ္တိ၊ ဇွဲစိတ်ဓာတ်ခိုင်မာမှုနှင့် ကိုယ်ကျိုးစွန့်သည့် မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် စသည် ဖြင့် တုန့်ခိုင်းမမီအောင် ချီးကျူး မှတ်တမ်းတင်နိုင်သည့် မော်ကွန်းတစ်ရပ်မှာ ရှေးပဝေသဏီက ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာ ယုံတမ်းဒဏ္ဍာရီများကို မှေးမှိန်သွားစေခဲ့ပေသည်။ ။

ဂျာမန်ဖက်ဆစ်ကျူးကျော်သူများအား ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့် လီနင်ဂရက်မြို့သားများ ၏ ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့် သူရဲကောင်း ပီသမှုတို့ အတွက် ယင်းမြို့မှာ ဆိုဗီယက်ယူနီယံ၏ အမြင့်ဆုံးသော လီနင်ဘွဲ့တံဆိပ်နှင့် ရွှေကြယ် တံဆိပ် ပေးအပ်ချီးမြှင့်ခြင်း ခံခဲ့ရလေသည်။ ။

နီတမြစ်ကမ်းပေါ်မှ မြို့

ရောမမြို့၏ သမိုင်းကို ပြန်တွက်လျှင် ရာစုနှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ့်ရှစ်ခု လောက်ရှိလိမ့်မည်။ အစ္စတန်ဘူးမြို့ကတော့ သည့် ထက်စာလျှင် ရာစုအနည်း ငယ်သာရှိလိမ့်မည်။ ဆမားကန် (Samar Kand) မြို့ကို ဘီစီ (၃၂၉) ၌ စတင်တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ လီနင်ဂရက်မြို့၏

သက်တမ်းမှာ နှစ်ပေါင်း (၂၅၀) ကျော်ခဲ့ပြီဖြစ်လေသည်။ ဤတိုတောင်းလှသော သမိုင်းကြောင်း ကာလအတွင်းမှာ ပင် မြို့သည် စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်ရာ အဖြစ်အပျက်ပေါင်းများစွာကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရပြီး ၎င်း၏ နောင်တော်မြို့များ ထက် အရေးပါပြီး လူမှု၊ ယဉ်ကျေးမှု အဆင့်အတန်းတွင် နိမ့်ကျသိမ်ငယ်မှုမရှိကြောင်း ကမ္ဘာသို့ သိရှိစေခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ။ လီနင်ဂရက်မြို့၏ သမိုင်းသည် လွန်ခဲ့သည့် ရာစုနှစ် နှစ်ခုကျော်လောက်က ဘောလ်တစ်ပင်လယ်အတွင်းသို့ စီးဆင်းနေသည့် နီဗားမြစ် (Neva) ၏ ရွံ့နွံထူထပ်သော မြစ်ကမ်းပေါ်သို့အလုပ်သမားများ စတင် ရောက်ရှိခဲ့ရာမှ အစပြုခဲ့သည်။ ။ ထိုနေရာတွင် စတင်အခြေချသူ အလုပ်သမားတို့ ၏ သစ်ပင်လှဲသံ၊ လွှဲဆွဲသံ၊ ပုဆိန်ခုတ်သံ၊ သီချင်းညည်းသံ တကြော်ကြော်တို့ဖြင့် မြို့တည်မည့် နေရာကို ရှင်းလင်းခဲ့ကြသည်။ ။ ထို့နောက် မြေကြီးထဲသို့ ပထမဆုံးပိုင်တိုင်ကို ရိုက်သွင်းပြီး ပထမဆုံးအိမ်နှင့် ပထမဆုံးသော လျှောက်လမ်းတို့ကို တည်ဆောက်ခြင်းဖြင့် မြို့ကိုတည်ခဲ့ကြသည်။ ။ ၁၇၀၃ ခုနှစ်၊ မေလ ၁၆ ရက်နေ့တွင် နီဗားမြစ်ကမ်းတစ်ခုလုံး ဟိန်းသွားအောင် ထွက်ပေါ်လာသည့် ဂုဏ်ပြုအမြောက်ပစ်ဖောက်သံနှင့်အတူ ရုရှားနိုင်ငံ၏ ခံတပ်မြို့သစ်တစ်ခု အောင်မြင်စွာ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ ။ ဤသည် မှာ အနာဂတ်တွင် စိန့်ပီတာစ်ဘတ်ဟု အမည်တွင်သည့် ဘောလ်တစ်ပင်လယ်ကမ်းခြေမှ မြို့တော်ကြီး၏ အစပင်ဖြစ်သည်။ ။

မြို့ကို စိန့်ပီတာစ်ဘတ်ဟူ၍ ဖြစ်လာအောင် တည်ဆောက်ခဲ့ရသည်မှာ လွယ်ကူလှသည် တော့ မဟုတ်ခဲ့ပါ။ မြို့တည်သည့် နေရာသည် နီဗားမြစ်၏ မြစ်အမြွှာပေါင်း(၄၀)မျှ ဖြတ်သန်းရှုပ်ခတ်နေသည့် နေရာရှိများ ပြားလှစွာသော မြစ်ဝကျွန်းငယ်များ ပေါ်တွင် တည်ရှိသည့် အပြင် ချောင်းလက်တက်များ၊ မြောင်းလက်တက်များ ရှိနေသည် သာမက တူးမြောင်းပေါင်း နှစ်ဆယ်ခန့်ကို လည်း လိုအပ်သလို ထပ်မံဖောက်လုပ်ခဲ့ရ

သေးသည် ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မြို့တည်ရာဒေသရှိ နံးတင်မြေန မြေခြေ
ဇာကောင်းခြင်း၊ စိုက်ပျိုးရေး ရရှိခြင်းတို့ ကြောင့် မြို့မှာ လျင်မြန်စွာ
ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ခဲ့လေသည် ။

ထို့ကြောင့် ပင် စိန့်ပီတာဘတ်သည် ရုရှားနိုင်ငံ၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်
ရေး အဓိကစီမံကိန်းနှင့် အညီ တည်ဆောက်သည့် ပထမဆုံးမြို့ ဖြစ်လာ
ခဲ့ သည် ။ မြို့၏ သမိုင်းဝင်ဗဟိုချက်မှာ ယခုရှိသည့် ဟင်းလင်းပြင်ပြတို
က်ပင်ဖြစ်သည် ။ ခမ်းနားလှသော ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကြီးများ နှင့် နန်း
တော်တို့ သည် မြို့ထဲတွင် ရော၊ မြို့ဆင်ခြေဖုံးအထိပါ သူနေရာနှင့် သူ
တိကျစွာ ရှိကြသည် ။ ထို့အတူ စိန့်ပီတာဘတ် မြို့တော်၏ အထက်တ
န်းလွှာ မင်းစိုးရာဇာတို့ ၏ အိမ်များ နှင့် နန်းတော်များ သည် လည်း မြို့
၏ ခန့်ညားစွဲမက်ဖွယ်ကောင်းလှသော အတွင်းအပြင် အဆင်အသတို့ နှ
င့် အတူ အပြိုင်အဆိုင်ပင် ထွက်ပေါ် လာခဲ့ကြတော့သည် ။ မြို့၏ သာမ
န်လူတိုင်းစားတို့ နေထိုင်ရာ အိမ်များ သည် ပင်လျှင် သီးခြားဗိသုကာဆ
န်သော အသွင်အပြင်ရှိခြင်းတို့ ကြောင့် ထင်ရှား သည် ။

(၁၇၁၂)ခုတွင် စိန့်ပီတာဘတ်သည် ရုရှားအင်ပါယာတစ်ခုလုံး၏
မြို့တော်ဖြစ်လာခဲ့လေသည် ။ ဘုရင့်နန်းတော်၊ တရားလွှတ်တော် စသ
ည် ဖြင့် အစိုးရအဖွဲ့အစည်း အသီးသီးတို့ သည် လည်း မော်စကိုမှ
ရွှေ့ပြောင်းလာခဲ့ကြသည် ။ မြို့တော်သည် ရုရှားနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေး၊
စီးပွားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု ဗဟိုအချက်အချာ ဖြစ်လာခဲ့သည် ။ ရုရှားနိုင်
ငံ၏ ပထမဆုံးသော သိပ္ပံအကယ်ဒမီကို နီခေးလိုမိုနိုဆော့က ယင်းမြို့
တွင် စတင်ထူထောင်ခဲ့သည် ။ ရုရှားနိုင်ငံ၏ ပထမဆုံးလူထုစာကြည့်တို
က်နှင့် ပထမဆုံးပြတိုက်တို့ ကိုလည်း ယင်းမြို့တွင် ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည် ။ ထို
မျှသာမက စာပေပညာရှင်နှင့် ကဗျာလင်္ကာ အကျော်အမော်ကြီးများ ဖြ
စ်သော အလက်ဇန္ဒားပွတ်ရှ်ကင်၊ ဒေါ်တိုယက်ပီစကီ၊ နီခေးလာမွန်တော့

နှင့် နီကိုလိုင်းရိုးလ်တို့ သည် လည်း ဤမြို့တော်မှာ ပင် နေထိုင်ခဲ့ကြပြီး ဂီတပညာရှင် အကျော်အမော်ကြီးများ ဖြစ်သည့် နီခေးလင်တာ မိုဆော့ စကီနှင့် နီကိုလိုင်းကော်ဆာကော့တို့ သည် သူတို့ ၏ အကောင်းဆုံးဂီတ အနုပညာလက်ရာမွန်တို့ ကို ဤမြို့တော်မှာ ပင် ဖန်တီးခဲ့ကြသည်။ ။

စိန့်ပီတာစ်ဘတ်သည် တိုးတက်သော လူမှုအတွေးအခေါ်တို့ ထွန်းကားရာ ဗဟိုချက်မလည်း ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ ။ (၁၈၅၂) ခု၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် သူတို့ ကို သူတို့ ဒီဇင်ဘာဝါဒီများ ဟု အမည်ပေးထားသော တပ်မတော် အရာရှိ များ ပါဝင်သည့် အုပ်စုက ဇာဘုရင်၏ သစ္စာခံခြင်းကို ငြင်း ပယ်သည့် ပုန်ကန်မှုဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ။ သူတို့ က ရုရှားနိုင်ငံ၏ လူမှုဆက်ဆံရေး ပုံသဏ္ဌာန်ကို ပြန် လည်ပြုပြင်ရန် လိုအပ်ချက်များကို သုံးသပ်ဆန်းစစ်ခဲ့ကြပြီး ဘုရင်စနစ်ကို စွန့်ပယ်ကာ ဒီမိုကရက်တစ်အစိုးရထူထောင်ရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ကြသည်။ ။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့ က လူမှုပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးများကို မည်သို့ပင် ဆောင်ရွက်လို သော်လည်း လူထုထောက်ခံမှုမပါသဖြင့် ၎င်းတို့ မှာ ကျဆုံးခဲ့ရသည်။ ။ ယင်း သို့ ကျဆုံးခဲ့သော်လည်း စိန့်ပီတာစ်ဘတ်မြို့နေ အလုပ်သမားလူတန်းစား ပြည်သူလူထုအတွင်း၌ လူမှုဘဝ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး စိတ်ကူးစိတ်သန်းများ နှင့် တိုးတက်သော အတွေးအခေါ်များက ဖွံ့ဖြိုးလာသော စက်မှုကုန်ထုတ် လုပ်ငန်းနှင့် အတူ ကျယ်ပြန့်နက်ရှိုင်းစွာ အမြစ်တွယ်ခဲ့သည်။ ။

နောက်ထပ် နှစ်အတော်ကြာအောင်ပင် ဤရုရှားမြို့တော်မှ အလုပ်သမားလူတန်းစားများ သာမက တစ်ပြည်လုံး၏ အလုပ်သမား လူတန်းစားများ သည် ဇာဘုရင်အုပ်ချုပ်မှုစနစ်အတွက် အန္တရာယ်တစ်ရပ်အဖြစ် သို့ပင် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ။ သို့ရာတွင် ယခုလိုအနေအထားမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့အောင် ဧရာမ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုကြီးတစ်ခုက ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။ ယင်းသည် ကားလီနင်နှင့် သူတည်ထောင်ခဲ့

သော ဘော်လ်ရှိဗစ်ပါတီ တို့ က ဤလုပ်ငန်းစဉ် ကြီးကို လျှောက်လှမ်းနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ။

ဗလာဒီမာလီနင်သည် စိန့်ပီတာဘတ်သို့ (၁၈၉၃) ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ။ သူသည် မြို့တော်၏ နေရာတိုင်းတွင် ရှိ အလုပ်သမား လူတန်းစားများ ၏ တော်လှန်ရေးလှုပ်ရှားမှုများ နှင့် အဆက်မပြတ်ထိတွေ့ခဲ့သည်။ ။ မာ့က်စ်ဝါဒီအုပ်စုများကို လီနင်ဦးဆောင်ပြီး စာရွက်စာတမ်းများ၊ လက်ကမ်းစာစောင်များ ရေးသားဖြန့်ဝေခြင်း၊ အလုပ်သမားများ နှင့် စည်းဝေးခြင်းတို့ ကို အဆက်မပြတ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ။ နှစ်နှစ်ကြာပြီး နောက် (၁၈၉၅) တွင် လီနင်သည် စိန့်ပီတာဘတ်မြို့တော်၏ အလုပ်သမား လူတန်းစား၏ နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး လွတ်လပ်ခွင့်များ အတွက် တိုက်ပွဲဝင်သည့် အဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့သည်။ ။ ယင်းအဖွဲ့တွင် မြို့တော်တွင်း နေရာအနှံ့ အပြားရှိ စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံများမှ တိုးတက်သော နိုင်ငံရေးအသိအမြင်ရှိသော အလုပ်သမားများ ပါဝင်ကြသည်။ ။ အလားတူ လီနင်၏ တောင်းပွဲ၊ တိုက်ပွဲအဖွဲ့များကို ရုရှားတစ်ပြည်လုံး၏ ဒေသအသီးသီးရှိ အခြားမြို့များ စွာတွင် ဖွဲ့စည်း နိုင်ခဲ့သည်။ ။

ပီထရိုဂရက်မှ လီနင်ဂရက်သို့

(၁၉၁၇) ခု၊ အောက်တိုဘာလတွင် နီဗားမြစ်အတွင်းရှိ ခရုဇာ စစ်သင်္ဘော၊ “အော်ရိုရာ” (Aurora) စစ်သင်္ဘောပေါ်မှ ပစ်ဖောက်လိုက်သော အချက်ပေးအမြောက်သံသည် လူ့သမိုင်းတစ်ခုလုံးတွင် ကြီးစွာသောအလှည့် အပြောင်းဖြစ်စေမည့် မဟာအောက်တိုဘာ ဆိုရှယ်လစ်တော်လှန်ရေးကြီးကို မွေးဖွားပေး လိုက်လေသည်။ ။ ယင်းနှင့် အတူ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အလုပ်သမား လယ်သမားတို့ ၏ ပထမဆုံးနိုင်ငံတော် ပေါ်ထွန်းလာခဲ့သည်။ ။ ၁၉၁၄ ခုနှစ်တွင် စိန့်ပီတာဘတ်မြို့ကို ပီထရိုဂရက်ဟု

အမည်ပြောင်းခဲ့သည် ။ လီနင်နှင့် ပါတီ ဗဟိုကော်မတီသည် ဆိုဗီယက် အုပ်ချုပ်မှု အစောပိုင်းလများ တွင် ပီထရိုဂရက်၌ အခြေပြုခဲ့သည် ။ ၁၉ ၁၈ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် အစိုးရတစ်ဖွဲ့လုံး မော်စကိုသို့ ပြောင်းရွှေ့အခြေစိုက်ခဲ့ပြီးနောက် မော်စကိုသည် နိုင်ငံ၏ မြို့တော် ဖြစ်လာခဲ့သည် ။ သို့သော် ပီထရိုဂရက်သည် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဗဟို အချက်အချာအဖြစ် အရေးပါသည့် နေရာတွင် ဆက်လက်တည်ရှိခဲ့သည် ။ တစ်နိုင်ငံလုံး၏ လုပ်သားပြည်သူများကို ၎င်းတို့ ၏ ငြိမ်းချမ်းသော လူမှုဘဝ ထူထောင်ရာတွင် ပီထရိုဂရက် အလုပ်သမားလူတန်းစားက ဦးဆောင်မှုပေးသော အခန်းကဏ္ဍမှ ဆက်လက်ရပ်တည်ခဲ့သည် ။ ထို့ကြောင့် ပင် လီနင်က ဆိုဗီယက်သမ္မတနိုင်ငံ ထူထောင်သည့် နှစ်နှစ်မြောက် နှစ်ပတ်လည် အခါသမယတွင် ပီထရိုဂရက်အလုပ်သမားများ အတွက် ဂုဏ်ပြုသဝဏ်လွှာကို အထူးတလည် ပေးပို့ခဲ့သည် ။

ပီထရိုဂရက် အလုပ်သမားများ သည် တော်လှန်ရေးအလုပ်သမားများ နှင့် စစ်သားများကဲ့သို့ ဖြစ်သည် သာမက ရုရှားနိုင်ငံနှင့် တကွ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှ အလုပ်သမားလူတန်းစား၏ တော်လှန်ရေးအစောင့်တပ်သဖွယ် ဖြစ်သည့် အပြင် အရင်းရှင်စနစ် နယ်ချဲ့စနစ်တို့ ကို ဆန့်ကျင်သော ပစ္စည်းမဲ့ လူတန်းစား တော်လှန်ရေး၏ အောင်လံတော်ကို လွှင့်ထူပြီး ဘူဇာဓနရှင် အုပ်ချုပ်မှုကို ပထမဆုံး တိုက်ထုတ်ဖယ်ရှားပစ်လိုက်နိုင်ခြင်း ပင် ဖြစ်ပေသည် ။ နုနယ်သေးသော ဆိုဗီယက်သမ္မတနိုင်ငံသည် ရုရှားဘုရင်စနစ်ကို လိုလားသော တပ်ဖြူများ နှင့် နိုင်ငံခြားတပ်များက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းကြောင့် ပြည်တွင်းစစ် (၁၉၁၈-၁၉၂၀) ကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည် ။ သို့ရာတွင် ကျူးကျော်သူများ နှင့် တပ်ဖြူများမှာ ချေမှုန်းခံခဲ့ရပြီး ရှုံးနိမ့်ခဲ့ကြသည် ။ ရုရှားလုပ်သား ပြည်သူများ သည် စစ်ကြောင့် ပျက်စီးခဲ့ရသော စီးပွားရေးကို ပြန်လည်နာလန် ထူအောင် ကြိုးပမ်း၍ ဘ

ဝသစ်တစ်ခုကို ထူထောင်ခဲ့ကြသည်။ ။

၁၉၂၄ ခုနှစ်တွင် လီနင်ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ရုရှားပြည်သူလူထု၏ ဆန္ဒအရ ၎င်းကို ဂုဏ်ပြုသည့် အနေဖြင့် ပီထရိုဂရက်မြို့တော်ကို လီနင် ဂရက်ဟု မှ ညှိခေါ်ပြီး အမည်ပြောင်းလဲခဲ့ကြသည်။ ။ ၁၉၂၀ ခုနှစ်များ နှင့် ၁၉၃၀ ခုနှစ် များ သည် လီနင်ဂရက်ကို ငြိမ်းချမ်းစွာ ပြန်လည်တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့သော ကာလများ ဖြစ်လေသည်။ ။ ငြိမ်းချမ်းခြင်းနှင့် အတူ စီးပွားရေးသည် လျင်မြန်စွာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာသည်။ ။ စက်ရုံဟောင်းများကို ခေတ်မီစက်ကိရိယာသစ် များ ဖြင့် အစားထိုးပြုပြင်တပ်ဆင်ခဲ့ကြသည်။ ။ ထို့အပြင် အကြီးစားစက်မှု လုပ်ငန်းကြီးများကို လည်း တည်ထောင်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ။ လီနင်ဂရက်မြို့သည် ဆိုဗီယက်ယူနီယံနိုင်ငံတော်သစ်တွင် လယ်ထွန်စက်များ၊ တာဘိုင်းများ၊ သားရေတုကုန်ပစ္စည်းများ၊ အလူမီနီယမ်နှင့် မဂ္ဂနီဆီယမ်တို့ ကို ပထမဆုံး အမြောက်အမြားထုတ်လုပ်နိုင်သော မြို့ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ။ ထို့အပြင် ပင်လယ် ကူးသင်္ဘောကြီးများ၊ ဝန်ချီကရိန်းကြီးများ၊ ဓာတ်အားထုတ်လုပ်ရေးပစ္စည်းများ နှင့် အမျိုးအမည်စုံလှစွာသော စက်ကိရိယာများကိုလည်း ထုတ်လုပ်နိုင် ခဲ့သည်။ ။

၁၉၃၀ ခုနှစ် နှောင်းပိုင်းကာလတွင် လီနင်ဂရက်စက်ရုံများ ၏ ကုန်ထုတ်လုပ်မှုသည် ၁၉၁၇ ခုနှစ် တော်လှန်ရေး မတိုင်မီက ရုရှားတစ်နိုင်ငံလုံး၏ ကုန်ထုတ်လုပ်မှုထက်ပင် ကျော်လွန်ခဲ့သည်။ ။

ထိုမျှမကသေး လီနင်ဂရက်သည် ဒီဇိုင်းနှင့် သုတေသနဗဟိုဌာနကြီးတစ်ခုကဲ့သို့ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ။ လီနင်ဂရက်တွင် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အတတ်ပညာသင် အင်စတီကျူပေါင်း (၁၄၀) ကျော်ရှိ လာပြီး ဆိုဗီယက်ယူနီယံ၏ သိပ္ပံအကယ်ဒမီဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများ၊ အထက်တန်းပ

ညာ သင်ကြားပေးသော တက္ကသိုလ်ပေါင်း (၆၀)၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အတတ်ပညာ သင်ကြားပေးသည့် အဆင့်မြင့်ကျောင်းပေါင်း (၁၀၀) ကျော် နှင့် အခြားသင်ကြား လေ့ကျင့်ပညာပေးရေးဌာနများ စွာ ရှိလာခဲ့သည်။ ။ ထို့ အပြင် မြို့တော်တွင် သီယေတာကဇာတ်ရုံကြီး (၂၀) ရုံ၊ ဘုံအဖွဲ့နှင့် လူမှုရေး စင်တာ (၁၄၆) ခု၊ ပြတိုက် (၄၃) ခုနှင့် စာကြည့်တိုက်ပေါင်း (၇၂၂) ခုရှိလာ ခဲ့သည်။ ။ အခြားသော ရုရှားပြည်သူများကဲ့သို့ပင် လီနင်ဂရက်မြို့သားများ သည် လည်း ငြိမ်းချမ်းသော ဆိုရှယ်လစ်တည်ဆောက်မှု စီမံကိန်းများ အကောင်အထည်ဖော်ရေးအတွက် အလုပ်များ လုပ်ကြရသည်။ ။ သို့သော် သူတို့ ၏ လုပ်ငန်းများ သည် နာဇီဂျာမန်တို့ ဖန်တီးသောစစ်ကြီးကြောင့် နှောင့်နှေးရပ် တန့် သွားရပေတော့သည်။ ။

ဥရောပနိုင်ငံများအနောက်ဘက်နှင့် စိန့်ပီတာဘတ်မြို့ တည်နေရာပြပုံ